

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

2. De requisitis ad prorogationem iudicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

II. Sunt tamen causas quidam, quibus Clericus coram judge laico conveniri potest, & è contra laicus coram Ecclesiastico. Atque in primis Clericus coram laico, si sit vasallus laici, & de feudo controversia oriatur, eorum domino feudi vel partibus curiae conveniri debet, c. Ex transmissa 6. cum e. 3. seq. b. t. Gaill. 1. Observat. 37. Maastricht 4. p. Dif. 11. n. 75. Idque ratione directi dominii, quod penes ipsum dominum est; & quia natura causæ ad se personam trahit, non è diverso.

Secundò, si prima tantum tonsura sit initiatus, aut in minoribus Ordinibus constitutus, aut conjugatus, secundum tamen dispositionem & formam Concilii Trid. Sess. 23. c. 9. De reformat. junctio c. unico De Clerico conjugato in 6. Gutierrez Pract. quæst. civil. lib. 1. qu. 7. vel si bigamus sit, c. unico De bigamia in 6. aut jaculatoriam armem per annum exercuerit, vel saltem ea de re ter monitos non recipuerit; nam hoc casu omni privilegio clericali exiuit, c. unico De vita & honest. Cleric. in 6. sicut & is, qui in assassinatus ciuius deprehensus est, c. 1. De homicidio in 6.

12 E diverso laicus, multis casibus secundum Canones subiectur Judici Ecclesiastico, ut si possideat & detineat res Ecclesiæ, vel Clerici, c. Si Clericus s. h. t. si rapuerit vel in vaserit res Ecclesiæ, c. Cum sit generali 8. eod. si jus aliquod Ecclesiasticum usurpet, c. Conquestus 16. eod. Idem si Judex laicus desit officio suo in administranda Justitia, potest laicus trahi ad Judicem Ecclesiasticum, c. Licet 10. Et c. Ex tenore 11. eod. Denique miserabilis persona, veluti pupillus, aut vidua, ut de possessione dejecta potest coram Judice Ecclesiastico agere ad possessionem suam recuperandam, c. Ex parte 15. eod. Alias secundum regulam cogitur, sequi forum rei, d. c. Ex tenore b. t.

Ubi autem dubium est, an vocatus de foro seu jurisdictione sit vocantis, tenuerit hic comparete, & incompetentiā Judicis allegare: tum Judex ipse estimabit, an sit sua jurisdictionis, an alienæ, l. Si quis & ex aliena D. De judicio, c. 1. Cum persona inf. de privilegiis Vide inf. §. 3. n. 7.

§. II.

De requisitis ad prorogationem Judicis,
1. Fieri debet prorogatio in judicem, qua habeat jurisdictionem.

2. Et quidem ordinariam non delegatam.
3. Consentiente utroque, & renuntiante & adversario ejus.

1. Ver tamen prorogatio jurisdictionis in juris dicem non suum substat, necessum est, ut is habeat jurisdictionem, sufficientem ad cognitionem & decisionem causæ quæ inter litigantes veritur: ut, si causa sit spiritualis, jurisdictionem habeat spiritualem, si criminalis, non solum possit de causa civili cognoscere, sed etiam de causa criminali, criminaliter intenta, habeatque potestare criminis coercendi. Alioquin non tam esset jurisdictionis veteris prorogatio, quam novæ collatio, quæ non est in potestate privatorum, l. Privatorum Cod. De iuris diſt. om. Iudic.

2. Secundò, Jurisdiction, quæ protogatur, debet esse ordinaria, non delegata: nam cum jurisdictione delegata non sit ipsius delegati, sed delegatis propria, l. §. fin. l. Etsi Praetor D. De iuris diſt. ejus cui mand. est iuris, non potest ultra personas, in instrumento delegationis expressas, de ipsarum consensu prorogari, c. P. & G sup. De officio Iud. deleg. nisi intercedat delegantis consensus, Panormit. ibid. Quamvis mandata alicui jurisdictione ad certum diem vel tempus, possit de communione partium consensi prorogari, c. De causis sup. eod. l. 2. §. sed si Iudex D. de iudicite. Quemadmodum etiam Judex ad certam usque sumam iudicare iussus, potest de re majoris minorisve quantitatis iudicare, si partes consentiant, d. l. 2. §. 1. Inter convenientes, 28. D. Ad municipalem sive is Judex sit ordinarius, sive delegatus, Accus. ind. l. 1. quia diversitas quantitatis non inducit diversitatem jurisdictionis. Similiter Judex, iussus de causa sibi commissa certo loco cognoscere, potest alio loco de ea cognoscere, si partes expresse consentiant, c. Statutum §. in nullo De re scriptis in 6. dummodo, si Ordinarius fuerit intra fines sui territorii de ea cognoscatur.

3. Tertiò, Utriusque, & renuntiantis foro suo & adversarii, intervenire debet consensus, l. i. D. De iudicio, l. 2. Cod. De iuris diſt. em. Iud. qui tamen sufficit tacitus, arg. d. l. 2. D. de iudicio, Bart. in d. l. 1. D. eod. tit. Et eorum, qui de jurisdictione incompetentis Judicis proroganda convenerunt, potest alter, altero invito, recedere ab ea conventione, & adhuc integra, l. Si

conve-

R.

convenenterit D. De juris d. censetur verò hic res integra, si citatio nondum sit emissa, arg d. l. Si convenenterit: licet Accur Bart, Alexand, Jolán, ibid, velint demum per litis contestationem definere esse integrum. Cæterum non est necessarium ad hanc prorogationem, ut ipsius Judicis prorogati consensus interveniat, d. l. 2. in princip. verific. convenire.

Denique non vitetur in Iudicem incompetenter consentire, qui apud eundem Iudicem actionis genus ubi edi desiderat, l. Non videtur 33. D. De judiciis.

§. III. De Citatione seu in jus vocatione.

1. Citationis necessitas.

2. 3. Quid sit Citatio; & division Realem ac Verbalem.

4. Item in Simplicem & Peremptoriam.

5. 6. Requisita: ut fiat ad instantiam partis & mandato judicis.

7. 8. Ut contineat nomen & cognomen Iudicis; ac citati: & causam.

9. Item locum judicis.

10. Et diem certum, quo citatus compareat.

1. **S**upposita iurisdictione & competencia Iudicis, principium i. constituendi judicis lumen à Citatione seu in jus vocatione, s. Quoniam contra inf. D probat Clement. Pastoralis De re iudicata. Gaill. 1. Observat 50 adēd necessaria, quo ad absentem, ut nullatenus omitti possit, d. Clement. Pastoralis Nam cum ea ad defensionem spectet, juris est naturalis: imd secundum aliquos divini; inducta, quando Deus citavit Adamum post peccatum commissum, dicens, *Adam ubies? Genes 3.* quos recert Calvolus in Prazi §. Citatio conclusi. Et ideo, ea omissa, judicium redditur nullum, e. Ecclesia sup. De constitut. 2.

Citatio autem actus est legitimus, quo quis mandato Judicis, juris experiundi causa in judicium vocatur. * 3. Estque vel realis, vel Verbalis. Illa per manus injectionem & apprehensionem personæ citandæ: Hæc aut privatim per apparitorem, vel literas, aut publicè per praecomen, tubam, campanam, aut edictis propositis, fieri solet, l. 8. Cod. **Quonodo & quando Iudex &c.** de qua plenē Felin in can. Quoniam frequenter §. porrò inf. Vt littera non contumata &c.

Edictali citationi tunc locus est, quando aliás quis citari nequit: ut si locus non sit tunc, si non proprii sit territorii, si remotus aut varius, ubi citandus moratur, vel si ipse citandus sit vagabundus, aut impedit: quo min' ad se citatio verbalis vel per litteras perveire possit, Menoch. remedio 8. quest. 13 recip. possit. n. 113. & seqq. Si item contradictor sit incertus, & citentur omnes in genere, quorum interest: vel si incerti sint creditores defuncti, & voles adire hereditatem suspectam, cupiat facere inventarium: vel si agatur de materia diffamationis, Mench. d. locon. 121. & sic de aliis similibus.

4. Ritus Citatio vel est Simplex vel Peremptoria. Simplex est, quæ citatum non autem contumacem constituit, quam si tertio & justo, non minus decem dictum, intervallo, utique in cibilibus, facta sit l. Tres denuntiationes Cod. Quonodo & quando Index &c. l. Et tertium & subsequent. D. De judiciis.

Peremptoria est, quæ simplices citationes ita permit, ut in jus vocatum, si præfinita die non comparverit, contumacem constituat. l. Et tertium & l. Nonnunquam D. De judiciis. Et quoniam vis antea per intervallum, ad minus decem dictum, singula edicta peremptoria citatione impetrari debent, l. Per intervallum D. & l. Properandum Cod. de judiciis: tamen hodie singularis edictis necessarium est intervallum triginta dierum, constat ex Aut. qui semel Cod. Quonodo & quando Index &c. ita tamen, ut Iudex pro qualitate personæ temporis, loci, alisque similibus circumstantiis, & edictorum numerum & eorumdem intervalla, necessitate possumt, augere ac diminuere valeat, d. l. Nonnunquam in fine D. De judiciis, c. Consuluit in fine sup. D. officio delegati c. i. inf. De fariis. Unde & post peremptorium edictum absens ex benignitate Judicis citari potest, Et post peremptorium D. De judiciis.

5. Ut autem Citatio sit legitima, plura requiruntur. Primo, ut fiat ad instantiam partis dum agitur inter duos litigantes: maxime citatio ad sententiā, nisi Iudex videret perire instantiam, qui tum ex officio posset citare, Maranta. Spes in verbis, citatio recte consipiatur n. 115. & seq.

6. Secundo, ut fiat mandato Judicis competentis, sive Ordinarii sive delegati; alias citatum